

עפ"ג 18412/06/20 - רפאל זריהן נגד מדינת ישראל, פלונית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כבוד השופט דניאל בן טולילה
כבוד השופט יובל ליבדרו
המערער:
נגד
המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. פלונית (מתלונן)
29 ביולי 2020
עפ"ג 18412-06-20 זריהן(עציר) נ'
מדינת ישראל ואח'
רפאל זריהן (עציר)

פסק דין

המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע; הסגת גבול פלילית; תקיפה סתם; ואיומים.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בשנת 2017, בנה של המתלוננת, יעקב, שימש כסוכן משטרתי סמוי ובמסגרת פעילותו הוא הפליל, בין היתר, את מי שהיו הנאשמים 1 ו-2 בבית משפט קמא. על רקע זה, נקשר קשר בין המערערים וארבעה נוספים להגיע לבית המתלוננת ולתקוף את יעקב. בתאריך 16.11.19, בסמוך לשעה שתיים לפנות בוקר, הקושרים נכנסו לבית המתלוננת, כשהמערער 1 נמצא עם כלבו וקושר אחר מזוין בסכין, ושם המערער 1 תקף את אחד מילדיה של המתלוננת באגרופים ובשרשרת ברזל בה היה קשור כלבו, והמערער 2 התיז גז פלפל לעבר בני הבית וגרם לשתיים מהנוכחות במקום להקיא. המתלוננת התעוררה משנתה וניסתה להוציא את הקושרים מהבית. המערער 1 איים על בנה של המתלוננת ואמר לו: "אני אזיין אותך, אני אדקור אותך, אתה תמכור לי אלכוהול". מיד לאחר מכן, אחד הקושרים תקף את בנה של המתלוננת באמצעות כיסא ושניים אחרים איימו על המתלוננת ואמרו לה: "משפחה של סמויים, אנחנו נזיין אותכם, נדקור אותכם". המתלוננת שאלה את המערער 2 מדוע הם עושים זאת והוא השיב לה: "זה מה יש, רק קטלה, יהיה פה רק רצח יהיה פה". בהמשך, המערער 1 הכה את המתלוננת בראשה באמצעות כיסא ושיסה בה את כלבו, אשר קפץ עליה, והמערער 2 השליך כיסא לעבר בנה של המתלוננת ופגע בו. לאחר מכן, שניים מהקושרים איימו על המתלוננת, אחד מהם הכה אותה באגרופ בכתפה, ואחר זרק אופניים לעבר חלון הבית ושבר אותו.

במסגרת הסדר הטיעון, הצדדים המליצו לבית המשפט להטיל על כל אחד מהמערערים 9 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי, קנס והתחייבות, לפי שיקול דעת בית המשפט.

בית המשפט עמד על חומרת המעשים וציין שהעונשים המוצעים למערערים (ולאחרים) מקלים במיוחד. עם זאת, קבע, שלאור חוסר שיתוף הפעולה מצד מרבית המתלוננים והשפעתו על ההליך, יש לקבל את הסדר הטיעון. אשר לעונשים הנלווים, צוין כי הם נקבעו בהתאם לנזק והסבל שנגרם למתלוננים ובהתאמה לחלקו של כל אחד מהנאשמים באירוע. בסופו של דבר, כל אחד מהמערערים נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 2,500 ₪ ופיצוי בסך

12,000 ₪.

הערעורים מופנים נגד רכיבי הקנס והפיצוי.

המערער 1 טוען, בעיקר, כי עונשי הקנס והפיצוי שהוטלו עליו מחמירים איתו ביחס למעורבים אחרים שנדונו עימו באותו גזר דין; בית המשפט לא נימק את הפערים בעונשים; וסכומי הקנס והפיצוי גבוהים בהתחשב בכך שלא הוכח נזק שנגרם על ידי המערער דווקא. ומבקש להשוות את סכומי הקנס והפיצוי שלו לאלה שהוטלו על האחרים.

המערער 2 טוען, בעיקר, כי בהתחשב בחלקו באירוע בהשוואה לחלקם של האחרים ובמיוחד לחלקו של המערער 1, הרי שבית המשפט החמיר איתו יתר על המידה בקביעת גובה הקנס והפיצויים. לטענתו, חלקו של המערער 1 חמור יותר, הוא פעל באלימות רבה יותר, ולחובתו עבר פלילי, ולא היה מקום להטיל עליו את אותם סכומי קנס ופיצוי שהוטלו על המערער 1. עוד הוא טוען, כי בית המשפט טעה בהערכת הנזק שנגרם למתלוננת, שכן לא היו פרמטרים מדויקים להעריכו. וטוען, שמצבו הכלכלי קשה, שמעורב נוסף בפרשה הוא אחיו והקנסות שהוטלו עליהם משולמים מאותה יחידה משפחתית ושהמצב המיוחד שנוצר בשל מגפת הקורונה, מכביד עליו כלכלית, ובקשתו היא להפחית משמעותית את סכומי הפיצוי והקנס שהוטלו עליו.

ב"כ המדינה מבקשת לדחות את הערעור ומציינת שהגם שבית המשפט קמא לא התייחס מפורשות לנזק שכל אחד מהנאשמים גרם, הרי שבסופו של דבר סכום הפיצוי שנקבע מתאים ואין מקום להתערב בו.

המשיבה 2 טענה שהיא ובני משפחתה נפגעו מהאירוע, נגרמו נזקים לחפצים בבית והיא עצמה הותקפה.

לאחר שבחנו את החומרים שהוצגו בפנינו ושמענו את דברי הצדדים, באנו למסקנה כי דין הערעורים להידחות.

העבירות בהן הורשעו המערערים חמורות, והרקע לביצוען - נקמה במי ששימש סוכן משטרתי והביא להפללת שניים ממקורבי המערערים, מוסיפה להן מימד משמעותי של חומרה. התנהלות המערערים והאחרים במקרה זה, מבטאת נורמות עברייניות מובהקות של נקמה, הטלת אימה ו"לימוד לקח". כניסה לבית מגורים בשעת לילה מאוחרת, בחבורה גדולה המלווה בכלב, תקיפת בני הבית והטחת איומים חמורים כלפיהם, מזעזעת בחומרתה. אין צורך להכביר מילים על תחושת הפחד והאימה שהיא גורמת לנפגעים הישירים ממנה ולציבור. בנסיבות אלה, לולא הסדר הטיעון והרקע לו, מן הראוי היה להטיל על המערערים עונש חמור בהרבה מזה שהוטל עליהם.

מעיון בכתב האישום המתוקן, עולה שאין הבדל משמעותי בין המעשים של כל אחד מהמערערים במהלך האירוע, ושהמערערים היו דומיננטיים יותר באירוע בהשוואה לרוב המעורבים האחרים. עונש המאסר שנגזר על המערערים אינו משקף נתון אחרון זה. בנסיבות אלה, קביעת סכומי קנס ופיצוי למערערים הגבוהים מאלה שנקבעו לנאשמים האחרים, סבירה ויש בה כדי לאזן את מכלול מרכיבי הענישה.

סכום הפיצוי הכולל שנקבע לכלל הנאשמים מותאם לפגיעות ולנזקים שהנאשמים גרמו, וסכומי הקנס שנקבעו למערערים אינם חורגים מהראוי בנסיבות.

הערעורים נדחה.

ניתן והודע היום ח' אב תש"פ, 29/07/2020 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

יובל ליבדרו, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה